

[Sigsgaard.]

med at svække avancekontrollen, og det må være forkert, sådan som ministeren foreslår det, at fastslå et princip, der går ud på, at rationaliseringsfordele skal kunne give anledning til profitstigninger. Der vil i langt de fleste tilfælde ske det, at avancestigningerne bliver lige så store som udgiftsbesparelserne, altså at hele rationaliseringsgevinsten går til højere avance, mens man i virkeligheden med langt større rimelighed kunne fastslå som hovedprincip, at produktivetsforbedringer burde medføre en sænkning af priserne. Med regeringens lovforslag har man garanti for, at stigende produktivitet, det vil sige bedre arbejdsindsats og bedre teknik, omsættes i større profit og stigende reklameomkostninger og ikke i nedsatte priser. Det er den linje, der kan spores i regeringens lovforslag. Det er klart, at større investeringsomkostninger kan påvirke prisberegningen, sådan som man nævner det i bemærkningerne til lovforslag nr. 15 om avancestop, men heraf følger ikke, at virksomhederne nødvendigvis får tab, selv om bruttoavanceerne ikke forhøjes.

At en øget arbejds effektivitet skulle give grundlag for større profit, er for mig og for VS at se den rene parodi og kan kun hæmme konkurrencen, og det er en hån mod lønarbejderne. Frugterne af en større arbejdsindsats bør først og fremmest tilfalde arbejdere og funktionærer gennem højere løn og alle forbrugere gennem nedsatte priser. Men regeringen går altså ud fra, at frugterne først og fremmest skal gå til større profit.

I prisloven bortfalder den nuværende § 2, hvis lovforslaget vedtages, sådan at det ikke i fremtiden bliver nødvendigt for virksomhederne at indhente monopoltilsynets tilladelse til forhøjelse af de vejledende priser. Herved bliver loven stort set illusorisk og virkningsløs, og samfundets mulighed for at gribe ind forsvinder. Tvært imod at ophæve bestemmelsen burde man have skærpet den.

Gennem lovforslagene foregiver regeringen at tro, at der ikke mere er fare for

urimelige priser og avancer. Jeg ville dog tro, at monopoltilsynet ligger inde med materiale, der gør denne optimisme helt urimelig, og jeg synes, regeringen skylder en redegørelse for, hvilke erfaringer monopoltilsynet ligger inde med; jeg skal ikke forlange, at den kommer i dag, men jeg beder om, at den kommer snarest. Jeg slutter derfor med at spørge, om ministeren vil sørge for, at folketinget får en fyldig redegørelse for monopoltilsynets erfaringer.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, der er fremsat af de forskellige ordførere; jeg kan vel karakterisere det således, at varmen i modtagelsen af disse lovforslag ikke er lige glødende fra alle sider.

Jeg vil gerne takke hr. Jørgen Jensen, hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) og hr. Niels Helveg Petersen for det, jeg vil kalde en så varmhjertet modtagelse, som man nu engang kan give lovforslag af denne art.

Jeg vil gerne sige nogle bemærkninger til fru Lis Groes, der gav udtryk for bekymring på forskellige områder ved de forslag til ændringer, der nu er fremkommet, og bl. a. rejste det spørgsmål, om det, at de vejledende priser nu skal anmeldes, kun er en skueret. Det er det ikke; jeg har udtrykkelig anført i den skriftlige fremsættelse, at disse vil blive fulgt meget nøje, og at de for monopoltilsynets virksomhed vil kunne have stor betydning ved vurderingen af tilsvarende priser, når disse skal ind under avancestoplovgivningen og alene være underkastet denne.

Jeg kan ganske tilslutte mig den redegørelse, hr. Niels Helveg Petersen gav for den konflikt, der har været mellem de to hidtidige love, hvor prisstoploven på en måde, der ofte er følt urimelig, har begrænset opnåelsen af samme bruttoavance i detailledet, medens det foregående led var i stand til at hæve sine priser inden for den gældende avancestoplovgivnings rammer.

Jeg skal yderligere til fru Lis Groes sige, at også prisindseendeloven fortsat skal